

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА ЎРТА
МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ**

САМАРҚАНД ИҚТИСОДИЁТ ВА СЕРВИС ИНСТИТУТИ

М.Қ.Пардаев

**ЎЗБЕКИСТОННИНГ 16
ЙИЛЛИК ТАРАҚҚИЁТ ЙЎЛИ:
НАТИЖАЛАР ВА ВАЗИФАЛАР**

С А М А Р Қ А Н Д - 2 0 0 7

16 ЙИЛЛИК МУСТАҚИЛ ТАРАҚҚИЁТ ЙЎЛИ ҲЕЧ КИМДАН КАМ ЭМАСМИЗЛИГИМИЗНИ ЯНА БИР БОР ИСБОТЛАДИ

Мамлакатимизда мустақиллик эълон қилингандан кейин кимнингдир кўрсатган йўли билан эмас, балки ўзимиз танланган йўлдан юришимиз керак бўлди. Бу эса, беш тамойилга асосланган “Ўзбек модели”, деб аталадиган мустақил тараққиёт йўлини танлашаг асос бўлди. Бу йўл халқимизнинг хоҳиши-иродаси, азму қарорини бажо келтириб, очиқ демократик ва ҳукукий давлат қуриш, ижтимоий йўналтирилган бозор иқтисодиётини шакллантириш йўли сифатидан тан олинди ва унинг тўғри йўл эканлиги шу қисқа даврда ўз исботини топди.

Мамлакатимиз Президенти И.А.Каримов Ўзбекистон Республикаси Олий мажлиси, Вазирлар Маҳкамаси ва Президент Девонининг қўшма мажлисида 2007 йилнинг 30 август куни “Ўзбекистоннинг 16 йиллик мустақил тараққиёт йўли” мавзусида мустақиллик йилларида эришган ютуқларимизнинг батафсил таҳлилига бағишлиланган буюк ишлар сарҳисоби ва истиқбол режаларини очиб берадиган катта маъруzasи тингланди.

Давлатимиз раҳбарининг мазкур кенг қамровли маъруzasида истиқлол йилларида мамлакатимиз, халқимиз босиб ўтган мустақил тараққиёт йўлини батафсил, чуқур таҳлил қилди ва келгусида олдимиизда турган асосий вазифаларни аниқ белгилаб берди.

Мамлакатимизнинг шу 16 йиллик тараққиёт йўлини Президентимиз икки даврга бўлади. Биринчиси, 1991-2000 йиллар бўлиб, бунда миллий давлатчилик асосларини шакллантириш билан боғлиқ бўлган, мамлакатимиз ва халқимиз ҳаётида улкан из қолдирган ўтиш даври ҳисобланади. Иккинчи давр – 2001-2007 йилларни ўз ичига олган бўлиб, бунда фаол демократик янгиланишлар ва мамлакатни модернизация қилиш даври сифатида баҳоланди. Бу даврда иқтисодиётнинг барқарор ривожланиши, сиёсий ҳаётимиз, қонунчилик, суд-ҳукуқ тизими ва ижтимоий-гуманитар соҳаларни изчил ислоҳ қилиниши таъминлади.

Тарихан шу қисқа даврда мамлакатимиз босиб ўтган йўлнинг биринчи босқичидаги ўтиш давринининг таҳлили шуни кўрсатдики, “...истиқлол ўзбек халқига тухфа тариқасида”¹ берилгани йўқ. Ҳақиқатда янги ўзига хос, олдин аналоги бўлмаган йўлни барпо қилиш ва бутун халқни шу йўлдан эргаштириш, мустақиллик йўлидан олиб бориш, унча осон кечмаганлиги ҳаммага аён. Чунки, халқимизнинг, энг аввало, тафаккур тарзи, маънавияти бу жараёнга тайёр эмас эди. Зоро, мустақиллик қўлга киритилган пайтдаги яшаётган авлод мустабид тузумда, ўта мафкуралашган, миллий ўзлигимиз топталган бир вазиятда шаклланган эди. Одамларимиз “иккинчи сорт” одамлар сифатида қаралар эди. Бизга юқоридан нима айтилса сўзсиз бажаришимиз керак, деган тушунча сингиб кетган ўзимизда эса факат

¹ Каримов И.А. Ўзбекистоннинг 16 йиллик мустақил тараққиёт йўли. Халқ сўзи. 2007 йил 31 август.-1 бет.

итоатгүйлик, боқимандалик рухияти шаклланган бир пайт эди. Мустақилликнинг биринчи кунларида ана шу рухият билан яшар эдик.

Шуни алоҳида қайд қилиш лозимки, мамлакатимиз Президенти бундан беш йил муқаддам, ҳамон орамизда, “...ўз умрини яшаб бўлган, сиёсий жиҳатдан касодга учраган, коммунистик мафкурага асосланган тизимни соғиниб, қўмсаб гапираётган айрим сиёсат ва давлат арбоблари – эски тузум тарафдорлари яна қайтадан бош кўтараётганлигига гувоҳ бўлмоқдамиз”², деб таъкидлаган эди. Бундан ҳам кўриниб турибдики, эски мафкура ва ақидалардан бирданига холос бўлган эмас эдик.

Шу туфайли Юртбошимиз мустақилликни эълон қилиши биланоқ биродарлар “биз ҳеч кимдан кам эмасмиз” деган шиорни, даъватни ўртага ташлади. Бу даъват ҳам, қанчалик ҳақиқат бўлмасин, ҳаётимизга бирданига сингиб кетмади. Мустақилликдан кейин ўн йилдан кўпроқ вақт ўтгач 2002 йилда Мамлакат раҳбари Олий Мажлиснинг тўққизинчи сессиясида “...дунёда ҳеч кимдан кам бўлмай яшаш учун интилиш кенг жамоатчилигимиз, халқимизнинг онгу тафаккури, амалий ҳаракатларида таборо кўпроқ ўрин эгалламоқда”³, деб таъкидлаган эди.

Бунга ҳам беш йилдан ортиқ вақт ўтди. Бу шиор, даъват халқимиз онгида қилинган ишларимизнинг кўлами ва сифатини кўриб эндилиқда, тўлиқ шаклланиш босқичига ўтди, десак айни ҳақиқатни айтган бўламиз. Биз қачонки ўзлигимизни тўлиқ англаб, миллий ғуруримизни тиклаб, ҳеч кимдан кам эмасмиз деган тушунчага келсакгина мустақиллик ва истиқлолнинг буюк неъматлари лаззатини тўлароқ, яхшироқ ҳис қилиб бориш имконияти туғилаверади. Бу рухият одамларни эртанги кунига ишонч ҳосил қилдириб, чинакамига меҳнат қилиш лозимлигини англаб боради.

Иқтисодиётда ислоҳотларни тез амалга ошириш мумкин. Янги технологияларни яратиш ва жорий қилиш ҳам ўта мураккаблигига қарамасдан, инсонларнинг тафаккурини ўзгартиришга нисбатан жуда осон иш бўлиб қолади. Чунки, инсон онги, тафаккури ва маънавиятини бирорта қонун, фармон ёки қарор билан ўзгартириш қийин. Буни шу босиб ўтган қисқа тарихий даврда кечган мафкуравий жараёнларда инсонда янги дунёқарашни шакллантириш, унинг тафаккурини ўзгартириш ва уларни ислоҳ қилиш ўта мураккаб эканлигини кўриш мумкин.

Ҳақиқатда, иқтисодиёт учун четдан илгор технологияни сотиб олиб келиб тез орада бутун ишларимизни автоматлаштиришимиз мумкин. Аммо инсон маънавияти, тафаккури ва мафкурасини четдан импорт қилиб бўлмайди. Бу айнан шу мамлакатда шаклланиши лозимдир. Одамларнинг қорни оч бўлса четдан озиқ-овқат сотиб олиб келиб уларни тўйдириш мумкин. Лекин одамнинг тафаккури тор, маънавияти саёз бўлса, уни пулга сотиб олиб ёки четдан импорт қилиб тафаккурини кенгайтириш ёки маънавиятини чуқурлаштириш мумкин эмас. Шу жиҳатдан биз мафкуранинг шаклланишида ҳар бир тушунчани изчиллик билан сингдириб боришимиш лозимдир. Улардан бири ва асосийси, “Биз ҳеч кимдан кам эмасмиз ва кам

² Халъ съзи. 2002 йил 30 август. 1-бет.

³ Халъ съзи. 2002 йил 30 август. 1-бет.

бўлмаймиз” деган тушунчадир. Бу тушунчани, энг аввало, тафаккуримизда, онгу-шууримизда шакллантиришимиз лозимдир.

Ҳамон айрим одамларимиз эришган ютуқларимизнинг кўпини ҳис қила олмаётганликларининг гувоҳи бўламиз. Бунинг ҳам сабаблари инсон тафаккурида содир бўлаётган ўзгаришларнинг қийин кечаётганлигидадир, деб биламиз. Сир эмас, айримлар билан гаплашиб қолсангиз “мустақиллик бизга нима берди, олдин яхши эди, ҳамма нарса арzon эди” деб кинояли гапларни айтади. Жамиятдаги ва ўз ҳаётидаги ўзгаришларни фақат истеъмол қилиб турган товарининг нархida кўради.

Бундай кишилар мустақилликни ҳам, қадриятларимизнинг тикланишини ҳам, ўзлигимизни англағанимизни ҳам, ўз эркимиз ва эркинлигимизни қўлга киритганлигимизни ҳам “қорнига нима ва у қандай нархда кирганлиги” билан ўлчайди. Бундайларда кўриниб турганидек, тафаккури, савияси, миллатпарварлик туйғулари қаби ҳислатлар ҳали ўта саёз эканлигидан далолатдир. Шу туфайли биз одамларимизнинг олдин “бошини тўйдиришимиз” керак. Боши тўлиқ одам қоринни тўйдириши мумкин ва, энг муҳими, қорнининг тўйганини ҳис қилиши мумкин.

Кўриниб турибдики, ҳали маънавият ва маърифат соҳасида, инсонлар тафаккурини ва мафкурасини ўзгартириш борасида қилинадиган ишларимизнинг кўлами кенг, шакли ранг-баранг, мазмуни теъран.

Ўзбекистонлик йигит-қизлар хорижда ўқимоқда ва улар ҳеч кимдан кам эмаслигини ҳаётда исбот қилмоқда. Ўзимизга кириб келган илғор технологияларни ҳам бошқараётган айнан ўзимизнинг ёшлар. Улар ҳам исботламоқдаки, биз ҳеч кимдан кам эмасмиз. Спорт майдонида йигит ва қизларимиз жаҳон ва Осиё чемпионлари бўлиб қайтмоқдалар. Улар шу билан ўзбекнинг кимлигини, Ўзбекистоннинг қандайлигини исботламоқда. Буларнинг ҳаммаси бизнинг халқимизнинг ҳақиқатда ҳам ҳеч кимдан кам эмаслигини кўрсатувчи далилларнинг фақат бир кўринишидир.

Ҳеч кимдан кам эмасликнинг мазмуни нима? Бунга жавоб оддий. Биз ҳам инсон сифатида бошқалар билан тенг, улар сингари тафаккур қиласиз, улар яратган нарсаларни яратиш бизнинг ҳам қўлимиздан келади, улар барпо этган бой-бадавлат давлатни биз ҳам барпо этаоламиз. Шундай бўлса нима учун шунча жаҳон катта тамаддунга эришган XX асрнинг иккинчи ярмида биз бирмунча орқада қолдик. Чунки, бир ярим асрлик мустабид даврда сохта озодлик, сохта тенглик, сохта мафкурага сиғиниб яшадик. Биз фақат компартия қарорларини бажаришимиз керак бўлди, ўзимиз эса эркин фикрлаш, ташаббус билан бирор иш қилиш имкониятидан анча йироқда яшадик. Хуллас, ҳамма ҳаракатлар бизни моддий ва маънавий боқиманда қилиб шакллантиришга қаратилган эди. Худди шундай ҳам бўлди. Мафкуравий жиҳатдан мафкурамиз кишанланган эди. Чуни, сохта бўлган коммунистик мафкурадан бошқа мафкурани ўйлашга ҳам ҳаққимиз йўқ эди.

Истиқлол бизни ана шундай мафкуралардан холи қилиб, эркин ва мустақил фикрлаш, хилма-хил мафкура ва қарашларни шакллантириш, бунёдкор ғоя атрофида жипслашишдек буюк имкониятларни очиб берди. Эски тузум асоратларидан қуллик, мутелиқ, боқимандалик кайфиятларидан

кутилишимиз учун жуда кенг қўламли ишлар амалга оширилди ва бунинг натижаси ижобий бўлди. Ҳозирги пайтда Ўзбекистон ўзининг мустақил йўли билан бутун дунё интилиб яшаётган демократик давлатлар сафига кириш учун, дунё эришган буюк тамаддун йўлига тушиб олиш учун интилиб яшамоқда. Юрбошимиз таъкидланганидек, бу йўлга тушиб олган Ўзбекистоннинг фуқароси ҳеч кимдан кам бўлмаган ва кам бўлмайди ҳам.

Эндиғи вазифа бу улуғ ғояни ҳаётимиз тарзига айлантишимиз, миллий ғуруrimиз сифатида қадрлашимиз лозим.

Дунё болалари компьютерни яратаяпти, кичик бир микрочизмага дунё ахборотини сифдирадиган масламаларни яратаяпти. Буни ноҳотки бизнинг болаларимиз яратади. Албатта яратади, чунки биз бундан бир қанча асрлар олдин ҳеч кимдан кам эмасмизни исботлаган халқмиз. Ана шундай туйғу ҳар бир ўзбекнинг, ҳар бир Ўзбекистонликнинг ҳаётий тарзига айланмоғи лозим.

Биз шу 16 йил давомида нималарга эришдик ва нимамиз билан ҳеч кимдан кам эмаслигимизни исботладик.

Биринчидан, ҳокимиятнинг учга бўлинишига эришдилди, яъни қонун чиқарувчи ҳокимият, ижро ҳокимияти ва суд ҳокимияти шакллантирилди. Судлар ихтисослаштирилди. Фуқаролик, жинойи ишлар ва хўжалик судлари ташкил қилинди. 2008 йил 1 январидан бошлаб мамлакатда ўлим жазоси бекор қилинди, фуқароларни қомоққа олишга санкция бериш ҳукуқи прокуратурадан судларга ўтказилди.

Иккинчидан, қонун чиқарувчи ҳокимият, яъни Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси икки палатали парламентга айлантирилди. Қўйи палата мунтаззам фаолият кўрсатадиган профессионал – Қонунчилик палатасига айлантирилди. Ҳудудлар манфаатини ифода қиласиган вакиллик органи сифатида юқори палата Сенат ташкил қилинди.

Учинчидан, Ҳукуматни шакллантиришда сиёсий партияларнинг роли оширилиши билан бирга давлат қурилиши соҳасида демократик ислоҳотларни чуқурлаштириш йўлида муҳим қадам ташланди. Хусусан, Бош вазир лавозимига номзод бўйича сиёсий партиялар фракциялари билан маслаҳатлашиш тартиби, унинг парламент томонидан қатъий белгиланган тартиби ва механизми жорий этилди.

Тўртинчидан, Давлат ҳокимияти марказий органларининг бир қатор ваколат ва вазифалари маҳаллий ҳокимият, фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари, маҳаллаларга босқичма-босқич берилиб бормоқда. «Кучли давлатдан кучли жамият” шаклланмоқда. Нодавлат ва нотижорат ташкилотларининг жамиятни бошқаришдаги роли ошмоқда. Ҳозирги пайтда мамлакатимизда 5 мингдан ортиқ нодавлат нотижорат ташкилоти, 870 дан зиёд газета, 100 га яқин давлат ва нодавлат телерадиостудияси фаолият кўрсатмоқда.

Бешинчидан, юртимизда барқарор иқтисодий ривожланиш таъминланди. Биринчилардан бўлиб мустақил давлатлар ҳамдўстлиги (МДҲ) давлатлари ичida 1996 йилда ЯИМнинг ўсишига эришилди. 2001 йилда биринчилардан бўлиб МДҲ давлатлари ичida мустақилликгача бўлган

ишлаб чиқариш даражасига етказилди. Кейинги 4 йил давомида мамлакат ялпи ички маҳсулотининг ҳажми ўртача 7 фоиздан ошганлиги ҳам ишлаб чиқаришнинг барқарорлигидан далолатdir.

Олтинчидан, иқтисодиётда чуқур таркибий ўзгаришлар амалга оширилди, тармоқ ва корхоналар бутунлай янгиланди, техник жиҳатдан қайта жиҳозланган, рақобатбардош ва экспортга йўналтирилган маҳсулотлар ишлаб чиқариладиган янги корхоналар ташкил қилинди, кичик бизнес ва хусусий тадбиркорлик соҳаси янги мазмун билан шакллантирилди ва уларни эркинлаштириш борасиди мисли кўрилмаган ишлар амалга оширилди, сервис ва хизмат кўрсатиш соҳаси иқтисодиётнинг асосий қисми сифатида эътироф этилди ва уни ривожлантириш устувор вазифи сифатида, унга ҳам алоҳида аҳамият берилмоқда.

Еттинчидан, мамлакатимизда фаол инвестиция сиёсатини юритиши натижасида қулай инвестицион муҳит яратилди. Оқибатда 16 йил мобайнида мамлакатимиз иқтисодиётига 100 миллиард доллардан ортиқ инвестиция жалб қилинди. Бунинг 25 миллиардан зиёдроғи хорижий сармоядорларнинг инвестициларини ташкил этади.

Саккизинчидан, солиқ юки кескин камайтирилди. Фақатгина 2000-2007 йилларда даромад солиғи 38 фоиздан 10 фоизга, ягона ижтимоий тўлов 40 фоиздан 24 фоизга, кичик бизнес субъектлари ва қишлоқ хўжалик маҳсулотларини ишлаб чиқарувчилар учун ягона солиқ миқдори 10 фоизгача камайтирилди. Жизмоний шахслар тўлайдиган солиқлар ҳам сезиларли даражада камайтирилди. Натижада умумий солиқ юки 40 фоиздан 27 фоизгача камайтирилди.

Тўққизинчидан, қишлоқ хўжалигига амалга оширилган ислоҳотлар уларнинг мазмун моҳиятини тубдан ўзгаририб юборди. Совет давридан қолган, ўзини бутунлай оқламаган, хўжалик юритиши шакллари, яъни колхозлар ва савхозлар тўлиқ барҳам топиб, янги бутун дунёда жорий ва эътироф этилган, ўз мулки ва ерига эга бўлган хусусий фермер хўжаликлари ташкил этилди.

Ўнинчидан, мамлакат иқтисодиётида нодавлат секторининг ҳиссаси ва мавқеи оширилди. Ҳозирги кунда мамлакатимизда ялпи ички маҳсулотнинг 76 фоизи, жумладан саноат маҳсулотининг қарийб 80 фоизи, қишлоқ хўжалик маҳсулотлари ва чакана савдо айланмаси тўлиғича нодавлат секторига тўғри келмоқда. Мазкур соҳада иш билан банд аҳолининг 77 фоизи меҳнат қилмоқда.

Ўнбиринчидан, кичик ва хусусий тадбиркорликнинг жадал ривожланишига, уларнинг мамлакат иқтисодиётида солмоғининг муттасил ошиб боришига эришилди. Натижада уларнинг мамлакат ЯИМдаги улуши 45 фоиздан қўпроқни ташкил қилмоқда. Бозоримизни зарур товарлар ва хизматлар билан Мазкур соҳада иш билан банд аҳолининг 77 фоизи меҳнат қилмоқда.

Ўнбиринчидан, кичик ва хусусий тадбиркорликнинг жадал ривожланишига, уларнинг мамлакат иқтисодиётида солмоғининг муттасил ошиб боришига эришилди. Натижада уларнинг мамлакат ЯИМдаги улуши 45

фоиздан қўпроқни ташкил қиласа. Бозоримизни зарур товарлар ва хизматлар билан Мазкур соҳада иш билан банд аҳолининг 77 фоизи меҳнат қиласа.

Ўнбириинчидан, кичик ва хусусий тадбиркорликнинг жадал ривожланишига, уларнинг мамлакат иқтисодиётида солмоғининг муттасил ошиб боришига эришилди. Натижада уларнинг мамлакат ЯИМдаги улуши 45 фоиздан қўпроқни ташкил қиласа. Бозоримизни зарур товарлар ва хизматлар билан тўлдиришда, аҳолининг даромадлари ва фаровонлигини оширишда, одамларни иш билан таъминлашда мазкур соҳанинг роли ва аҳамияти ошиб бормоса.

Ўниккинчидан, мамлакатимизда ягона транспорт тармоғини яратиш ва транспорт коммуникацияси тизимини ривожлантириш бўйича мисли кўрилмаган ишлар амалга оширилди. Буларга сўнгги йилларда барпо этилган, умумий узунлиги 633 километрни ташкил қиласиган Навоий-Нукус, 223 километрга teng Тошгузар-Бойсун-Қумқўрғон темир йўл магистралларини, Қамчиқ девони орқали ўтадиган тезкор автомобил йўлларининг қурилишларини мисол келтириш мумкин.

Ўнучинчидан, ислоҳотларнинг пировард мақсади бўлган аҳолининг реал даромадларининг оширилишига ва турмуш шароитининг яхшиланишига эришилди. Бу кўрсаткич 2006 йилда 2000 йилга нисбатан 2,5 баробарга, 1992 йилга нисбатан эса, 12 баробарга оширилди. Жорий йилнинг охирига бориб республикамизда ўртача иш ҳақининг миқдори 200 долларни ташкил қилиши кўзда тутилган. Аҳолини ичимлик суви билан таъминланиш даражаси бугунги кунда 84 фоизга, қишлоқ жойларда эса, 77 фоизга етди. Табиий газ билан таъминланиш даражаси 82 фоизни, қишлоқ жойларда эса, 78 фоизни ташкил қиласа.

Ўнтўртинчидан, мамлакатимизда замонавий меҳнат бозори шаклланди. Шу 16 йил давомида мамлакатимизда 5 миллиондан ортиқ иш ўринлари яратилди. Уларнинг 70 фоиздан зиёди саноат ва хизмат кўрсатиш соҳаларига тўғри келади. Иш билан таъминлашда янги йўналиш бўлган касаначиликни ривожлантириш бўйича давлат ва ҳудудий дастурларнинг қабул қилиниши ҳам иқтисодий-ижтимоий масалаларни ҳал қилишда муҳим аҳамиятга молик тадбирлардан бири бўлди.

Ўнбешинчидан, соғлиқни сақлаш тизимини ислоҳ қилиш ва аҳоли саломатлигини муҳофаза қилиш борасида ҳам сезиларли ютуқларга эришилди. Аҳолига бепул шошилинч ва юқори малакали тиббий ёрдам кўрсатиш учун энг юқори талабларга жавоб берадиган ихтисослаштирилган шифохона ва бўлимлар, замонавий диагностика ва даволаш ускуналари билан жиҳозланган З мингдан зиёд қишлоқ врачлик пунктлари, бўлажак оналар саломатлигини мунтазам назорат қилиб борадиган, соғлом болалар туғилишига хизмат қиласиган кенг тармоқли скрининг марказлари ташкил этилди.

Ўнолтинчидан, аҳолининг умр кўриш даражаси сезиларли даражада ошди. Бу борада умумий кўрсаткич 1990 йилда 67 ёшни ташкил этган бўлса, 2006 йилда 72,5 ёшга етди. Эркаклар ўртасида умр кўриш 66 ёшдан 70

ёшга етган бўлса, аёллар ўртасида, мос равища, 70 ва 74,6 ёшни ташкил қиласди.

Таҳлиллар кўрсатмоқдаки, мамлакатимизда амалга оширилаётган барча ислоҳотларнинг пиравард мақсади халқимиз учун муносиб турмуш шароитини яратиш, одамларнинг даромади ва фаровонлигини изчил ошириб бориш, ҳар бир инсонга ўзининг интеллектуал, қасб ва маънавий салоҳиятини рўёбга чиқариш учун зарур имкониятлар яратиб бериш каби ҳаётий муҳим бўлган тадбирларни амалга оширишга қаратилгандир.

“Мана шу ўтган йиллар давомида машаққатли, шу билан бирга, шарафли, том мънода тарихий даврда доимо елкама-елка туриб, қандай улкан ва олижаноб ишларни амалга ошиганимиз, буюк келажагимиз пайдеворини ўз қўлимиз билан барпо этаётганимиз барчамизга ҳар қанча фахрланиш, босиб ўтган йўлимизни миннатдорлик билан эслаш учун асос бўлади”⁴. Мамлакат раҳбарининг бу сўзлари бизнинг ҳеч кимдан кам эмаслигимиздан, ўз тараққиёт йўлимиздан сабитқадамлик билан боришимиздан, кўзлаган мақсадларимизнинг олижаноблигидан, белгилаб олагн стратегик йўлимизнинг тўғрилигидан далолатdir.

Хулоса қилиб айтганда, мамлакатимиз Президенти раҳномолигида олиб борилаётган кенг қўламли сийсий, иқтисодий, маънавий-маърифий, ҳуқуқий ва давлат қурилишидаги ислоҳотлар, мамлакатдаги таркибий ўзгаришлар “Ҳамма нарса инсон учун, унинг келажаги учун” деган эзгу тамойилни тўлиқ амалга оширишга қаратилган. Бу масала доим энг муҳим устувор вазифа бўлиб келган ва келажакда ҳам шундай бўлиб қолиши тайин. Иқтисодиётни юксалтириш бўйича қилинган чора-тадбирлар ҳам шу тамойил билан яшашга қаратилган. Айниқса иқтисодиётни модернизация қилиш, хориж инвестицияларини ўзлаштиришнинг юқори суръатларини таъминлаш, хизмат кўрсатиш ва сервис соҳасини, кичик бизнес ва хусусий тадбиркорликни, фермерлик ҳаракатини янада ривожлантириш, аҳолини иш билан таъминлаш ва даромадини юксалтириш борасида олиб борилаётган кенг қўламли изчил ислоҳотлар ҳам инсонни камо топтиришда, жамиятнинг келажагини шакллантиришда ўз самарасини бермоқда.

МУСТАҚИЛЛИК ЙИЛЛАРИДА УЧРАГАН ХАВФ-ХАТАРЛАР ВА МАФКУРАВИЙ МУАММОЛАР

Бизнинг ҳеч кимдан кам бўлмаганлигимизни, дунё тамаддунига салмоқли ҳисса қўшган халқ эканлигимизни ўзимизнинг тарихимиз айтиб турибди. Марказий Осиё илм-фан, маданият, санъат ва маънавият бешиги бўлган. Буларнинг ҳар бири бўйича бир қанча китоблар ёзиш ва буюк аждодларимизнинг номларини ўнлаб санашимиз мумкин.

⁴ Каримов И.А. Ўзбекистоннинг 16 йиллик мустақил тараққиёт йўли. Халқ сўзи. 2007 йил 31 август.-4 бет.

Ўтмиши қудратли, бугунги саодатли, келажаги буюк бўладиган ҳалқнинг ҳеч кимдан кам бўлмасликка ҳаққи бор. Аммо, бу шиор нимагадир ҳаммага, ҳамиша маъқул бўлавермайди. Шу туфайли мустақиллигимиз кўпгина қийинчиликлар, мисли кўрилмаган синовлар, суронли курашлар билан қўлга киритилди. Бундай саодатли йўлимизда қандайдир кимсалар турли хавф-хатарларни туғдирмоқда.

Бунга мисол тариқасида кечаги яқин тарихимизда бўлиб ўтган воқеаларни эслаш кифоя, деб ўйлаймиз. Масалан, 1989 йил май-июль ойларида Фарғонада бўлиб ўтган хунрезликлар, 1990 йилнинг феврал ойидаги Тошкент вилоятининг Бўка ва Паркент шаҳарларидаги содир этилган даҳшатли фожиалар, 1990 йилнинг июнь ойида Ўш ва Ўзган шахрида бўлиб ўтган қирғизлар билан ўзбеклар ўртасида миллий низо туғдиришга бўлган уринишлар, Қувасой, Кўқон, Гулистон, Наманганда бўлиб ўтган фожиали воқеалар ҳамма-ҳаммаси Марказий Осиёда, айниқса қўпмиллатли ҳалқига эга бўлган Ўзбекистонда миллий низоларни чиқариш ва абадий жанжал ўчогига айлантириш, мамлакатимизни уруш оловида қолдириш ва Ўрта Осиёдаги вазиятни портлатиб юборишга қаратилган ҳаракатлар эди. Бундай фожеали воқеалар ташкилотчилари чет элдаги марказлар томонидан молиялаштирилган ва бошқарилган террорчи тўдаларнинг иши эди. Булар Сурхондарё ва Тошкент вилоятларининг тоғли туманлари орқали суқилиб кирган экстремисларга ҳам ҳомийлик қилган эдилар. Буларнинг ҳаммаси ўз вақтида оқилона, шарқона босиқлик билан барҳам топди.

Бизнинг барқарор тараққиётимизни кўролмаган кимсалар, тўдалар ҳамон бутунлай бартараф бўлган эмас. Улар чет эллик ҳомийлар билан тил бириктириб Республикамизга бот-бот хуружлар уюштириб турибдилар. Бунга мисол қилиб яқиндаги Андижонда содир этилган воқеаларини эслаш кифоядир.

Мустақилликнинг биринчи кунларидан ҳокимиятни эгаллашга бўлган уринишлар ҳам авж олди. Буларга 1991 йил 8 декабрда Намангандаги собиқ вилоят Ижроқўми биносини эгаллаб олган диний экстремисларнинг конституцион тузумга қарши тажовузлиги, 1991 йил октябрь ойида собиқ марказ тарбиялаган ва тезлаган партия-совет номенклатураси томонидан ташкил қилинган, Олий Советнинг 7-сессиясида Президентни ағдаришга бўлган уринишларни мисол келтириш мумкин.

Ўзбек ҳалқининг ҳамжиҳатлигини бузиш, унинг эркинлик ва озодлик учун олиб бораётган курашига зарба бериш, томирига болта уришга қаратилган бир қанча ҳаракатлар ҳам содир қилинди. Ўзимизнинг фарзандларимизни ёлғон даъват ва чақириқлар билан ўзимизга қарши қўйди. Натижада 1992 йил 16 январда талабалар шаҳарчасида тартибсизлик, мақсадсиз ғалаёнларни ташкил қилди. Бу муаммо ҳам муваффақият билан ортиқча қон тўкилмасдан ҳал қилинди. Мамлакатимиз ёшларининг вакиллар бўлган талабалар ортиқча талофатларсиз, кўп қурбон берилмасдан омон сақланиб қолинди.

Мамлакатимиз мустақиллигига бўлган хуружлар ва турли найрангларнинг пойи ўз вақтида қирқилди. Бундай тартибсизлик ва миллий

низоларни чиқариш имкони йўқлигига амин бўлган ички ва ташқи душманларимиз террорчиликнинг бошқа йўлларини танлади. Хусусан, 1999 йилнинг февраль ойида пойтахтимиз Тошкентда содир этилган ёвузлик ҳам мустақилликка қаратилган катта зарба эди. Республикализнинг бутун раҳбариятига қилинган бу тажовузлик оқибатида бир қанча бегуноҳ одамлар ҳаётдан кўз юмди ва ярадор бўлди. Бу халқимиз қалбидаги кучли жароҳат содир қилиш билан бирга ёвузликка қарши нафрат ҳиссини уйғотди. Бу воқеа террорнинг хақиқий қиёфаси қандай эканлигини кўрсатди. Бу вазият бизнинг кўзимизни очди. Бутун халқни огоҳликка, хушёрликка чорлади. Ҳали мустақилликнинг душмани борлигини, унинг турли кўринишда пайдо бўлиши мумкинлигини англашди.

Душманларнинг бу мақсади ҳам амалга ошмагач, улар терроризмнинг бошқача йўлини тутди. Энди, мамлакат ичкарисида ғайри ниятини амалга ошириш қийинлигини ҳис қилганлар ташқаридан туриб ҳужумга тайёргарлик кўришга интилди. Ниҳоят, 1999, 2000 ва 2001 йилларнинг ёз фаслида Афғонистон худудида ўзича уя қуриб олган террорчи тўдалардан бир қисми чегараларимиздан бостириб кирди. Уларнинг ёвуз мақсадлари амалга ошмади, албатта. Аммо, бизнинг азиз фарзандларимиз ҳаётига зомин бўлди, кўплаб оналаримизни зор йиғлатди.

Буларнинг ҳаммаси, бизни ҳамиша сергак ва ҳушёр бўлиб яшшимиз лозимлигига ундайди, огоҳликка даъват этади.

Биз яхши тушунишимиз керакки, Юрбошимиз таъкидлаганидек, “... бугун янги ҳаёт, янги жамият барпо этиш йўлида қўлга киритаётган ютуқларимизни, амалга ошираётган ишларимизни кўра олмайдиган, юртимизга кўз олайтираётган маълум кучлар ўз қабиҳ ва нопок ниятларидан ҳали ҳам қайтган эмас”⁵, деб огоҳлантирди.

Шу туфайли, бизга мустақиллик қанчалар қийинчилик билан қўлга киритилаётганлигини ҳеч қачон унутмаслигимиз ва бундан тегишли сабоқ чиқаришимиз зарур.

“Шунинг учун ҳам халқимизнинг орзу интилишларини ўзида мужассам этган, бутун юртимизда шиор бўлиб қолган “Ўз уйингни ўзинг асра!” ва “Тинчлик учун курашмоқ керак!” деган ҳаракатларимизни янада чуқурлаштиришимиз, доимо огоҳ бўлишимиз керак”⁶, деб таъкидлади мамлакатимиз раҳбари.

Одамга тинчлик сув ва ҳаводек зарур. Сувда ранг, таъм, ҳид бўлмайди. Аммо одам сувсиз яшай олмайди. Тинчлик ҳам худди сувдек, унда ҳам кўзга ташланадиган ранг ёки хушбўй ҳид йўқ. Лекин унинг гашти бошқача. Ҳаво ҳам кўзга кўринмас заррачалардан иборат. Усиз ҳам яшаб бўлмайди. Тинчлик ҳам ҳавога ўхшайди. Ундаги заррачалар кўзга кўринмаслиги мумкин, лекин биз ундан ҳар лаҳзада баҳраманд бўлиб яшайверамиз. Инсониятга тинчлик керак, эркинлик лозим. Буларга факат

⁵ Халъ съзи. 2002 йил 30 август.

⁶ Халъ съзи. Йиша жойда.

мустақи мамлакат халқларигина мұясса бўла олади, булар фақат мустақиллик билан таъминланади.

ЎТИШ ДАВРИНИНГ МАФКУРАВИЙ МАНЗАРАСИ ВА У БИЛАН БОҒЛИҚ ХАВФ-ХАТАРЛАРНИНГ БАРТАРАФ ҚИЛИНИШИ

Бизнинг қалбимиз ва онгимиз узоқ йиллар давомида коммунистик мафкура деб аталувчи сохта мафкура билан тўлдирилган эди. Аммо у собиқ Иттифоқнинг, комунистик партияning якка ҳукумронлиги тугаши билан барҳам топди. Бироқ, одамларимиз онгини бирданига янги мафкура билан тўлдириш имкони йўқ. Бу мумкин ҳам эмас. Шу даврда **мафкуравий бўшлиқ пайдо бўлди**.

Бу бўшлиқни янги мафкура билан тўлдириш, шу бўшлиқ учун кураш муаммоси мафкуравий муаммони ташкил қиласди.

Шундай муаммо пайдо бўлиб турганда мамлакатимизнинг мафкуравий манзараси қандай эди? Бу қуйидаги кўринишларда номоён бўлди ва ўз ифодасини топди:

- *   умри ўтиб бўлган жамиятнинг мафкураси, ғояси инсонлар онгидаги ва қалбида сингиб кетган эди. Аммо бу ғоя мафкура жамиятга кераксиз бўлиб қолди;
- *   янги жамиятнинг янги ғояси ва илғор бунёдкор фикрларнинг вужудга келиши ва шаклланишига кучли эҳтиёжнинг мавжудлиги;
- *   ижтимоий онг ва тафаккурнинг ўзгариши, янги дунёқараашнинг шаклланиши учун вақтнинг зарурлиги, бу эса маълум маънода ўтиш даврининг зарурлигини талаб қилиши;
- *   мафкуравий бўшлиқдан фойдаланиш жамият ҳаётига ўз таъсирини ўтказишига ҳаракат қилаётган бегона ғояларнинг турли усувлар билан инсонлар онги ва қалбини эгаллаш мақсади.

Бу манзарага чуқур назар ташланса, унинг нечоғлик мураккаб эканлигини англаш қийин эмас.

Иттифоқнинг парчаланиши бир жиҳатдан дунё миқёсидаги иккита катта бир-бирга қарама-қарши тузумларнинг барҳам топишига, совуқ уруш хавфининг йўқолишига олиб келди. Аммо турли давлатлар, гурухлар ва мамлакатлар ҳозирги замонда инсон қалби ва онгини зabit этиш учун курашга киришиб кетди.

Бу учун объектив имконият ва шароитлар яратилди. Буларга:

- *   мафкуравий жараёнларнинг глабаллашуви;
- *   геополистик мақсадлар ва мафкуравий сиёсатнинг бирлашуви;
- *   бутун дунёнинг мафкуравий манзараси ўзгарди;
- *   жаҳон майдонларини мафкуравий жиҳатдан бўлиб олишга уринишлар пайдо бўлди;
- *   ўрта Осиё минтақасидаги мафкуравий жараёнларнинг бекарорлиги вужудга келди.

Шу туфайли ҳозирги пайтда мафкуравий полигонлар ядро полигонларига нисбатан ўта ховфли деган стратегик ғоя олдинга сурилди,

чунки ядро полигонида ер қуррасининг маълум бир худудини ишғол қилиш мумкин, аммо мафкуравий полигон билан бутун инсонларнинг қалби ва онгини забт этиш орқали дунёни забт этиш мумкин.

Мафкуравий бекарорлик пайтида муайян кишининг қаерда яшашидан кўра қандай ғоя билан яшаши муҳим аҳмиятга эга. Агар у шу худудда яшаб кимнингдир ёт ғояси билан сугорилган бўлса у ўша ғоя учун курашади. Уни шу худуд аҳолисига сингдиришга ҳаракат қиласиди. Шу туфайли мафкуравий муаммо ўта нозик ва қалтис муаммолардан биридир.

Ҳозирги пайтда жаҳон майдонларини мафкуравий жиҳатдан бўлиб олиш учун кураш кетмоқда. Буни ким қайси йўллар билан амалга оширишга уринмоқда, деган саволнинг туғилиши табиий. Бунга жавобан таъкидламоқчимизки, ҳозир бунга:

- * буюк давлатчилик гегемонизми асосида;
- * диний мансублик асосида;
- * этник бирлик асосида;
- * собиқ тузумнинг қўймасб ижтимоий-иктисодий ва сиёсий бирлик асосида ҳаракат қилмоқда.

Бу ҳаракатларнинг орқасида кимнингдир манфаати, унинг эгаллаш, забт қилиш мақсади етади, шу туфайли ядро полигони сингари мафкуравий полигон учун ҳам катта маблағ сарф қилган хомийлар талайгина. Улар ҳозирги жамиятимиз ҳаётига жиддий хавф туғдирадиган мафкуравий таҳдидларни вужудга келтирмоқда:

- * ислом халифалигини тиклаб, унинг байроғи остида мусулмон халқларни янги империяга билаштиришга қаратилган интилишлар;
- * ёш мустақил давлатларни собиқ иттифоқка бирлаштириш ғояси;
- * тарихимизни, миллий қадриятларимиз ва диннинг моҳиятини сохталаштиришга уринишлар;
- * ахлоқсизлик ғояларини ёйиб, халқни маънавий жиҳатдан бузишга интилишлар;
- * турли мафкуравий воситалар орқали минтақавий ва давлатлараро мажораларни келтириб чиқаришга қаратилган ҳаракатлар.

Бу таҳдидларни бартараф қилиш ҳам ўта мураккаб. Буни ҳарбий куроллар билан енгиб бўлмайди. Шу туфайли бизда янги ғоявий кураш усули вужудга келди.

Бу ғоявий курашнинг мазмуни «Ғояга қарши фақат ғоя, фикрга қарши фақат фикр, жаҳолатга қарши фақат маърифат билан баҳсга киришиш, олишиш мумкин»⁷. Мамлакат раҳбарининг бу даъвати ҳар бир тарғиботчининг, ҳар бир Ватанпарвар фуқаронинг кундалик шиорига айланмоғи лозимдир. Мафкура кўзга кўринмас тушунча, аммо унинг оқибатида қилинадиган салбий ишлар катта талофатларни олиб келиши мцумкин. Шу туфайли «Эндиғи взифамиз шундан иборатки, миллий истиқлол ғояси тушунчалари асосида кенг жамиятчилик, зиёлиларимиз, илм-фан ва маданият намоёндалари, аввало, маънавий-маърифий соҳа ходимлари

⁷ Каримов И.А. Маънавий юксалиш йўнида. - Т.: Йузбекистон, 1998. - 417 бет.

миллий мафкурасини такомиллаштириш ҳамда унинг асосий тамойилларини одамлар онги ва қалбига сингдиришга қаратилган ишларни янги босқичга кўтаришлари зарур»⁸.

Юртбошининг айтган бу гаплари бундан 7 йил муқаддам айтилган. Аммо бугун ҳам ўз аҳамиятини йўқотган эмас. Мустақил мамлакатнинг ва «Жамият тараққиётининг асоси, уни муқаррар ҳалокатдан қутқариб қоладиган ягона куч - маърифатдир»⁹. Ушбу стратегик йўналишлар, ўз аҳамиятини йўқотмайдиган даъватлар хар бир жамоанинг ва шахснинг бурчи ва вазифаси бўлмоғи лозим.

Мамлакат раҳбарининг 2007 йил 30 августда қилган маърузасида яна бир бор таъкидландики, ўша даврларда “...мамлакатни чуқур таназулдан олиб чиқишига қаратилган, ҳар томонлама пухта ўйланган стратегияни ишлаб чиқиши ва уни амалга ошириш учун жамиятдаги барча соғлом кучларни сафарбар этиш ғоят муҳим аҳамият касб этган эди”¹⁰. Агар бунинг уддасидан чиқилмаса, мамлакатимиз ҳақиқатда олов ичида қолган бўлар эди. Булардан ҳам кўриниб турибдики, бизга мустақиллик шунчаки қўлга киритилган неъмат эмас. У жанговар, табир билан амалга оширилган курашлар натижасидир.

ДЕМОКРАТИК ТАРАҚҚИЁТ ЙЎЛИДА 16 ЙИЛ

Яқинда мамлакатимиз аҳолиси истиқлоннинг 16 йиллик қутлуғ байрамини кенг нишонлади. Бу давр тарих учун жуда қисқа бўлсада, асрларга тотгулик улкан тарихий йўлни босиб ўтдик ва юз йилларга тенг мувоффақиятларга эришдик.

Ўзбекистонда амалга оширилаётган туб ислоҳотлар, ҳаётимизнинг барча соҳаларида содир бўлаётган эркинлаштиришлар, бу жараёнларнинг оммавий тус олиши, иқтисодиётдаги таркибий ўзгаришлар одамлар дунёқарашидаги руҳиятни ҳам ўзгартирди. Булар жамият олдига жуда кўп саволларни қўймоқда.

Бугунги кунда минглаб саволлардан асосийлари, сиёсий саволлар бўлиб, демократик ўзгаришлар ва фуқаролик жамиятини барпо этишда нималарга эришдик? Фуқароларнинг ижтимоий-сиёсий фаоллиги ва ташаббускорлигини қай даражада ошди? Кучли давлатдан кучли жамиятга ўтиш жараёни қандай кечмоқда? каби саволлардир.

Бу саволларга 16 йиллик тарихий давр давомида эришилган ютуқларимиз жавобини бериб туриди. Иқтисодиётимизда нодавлат мақомига эга бўлган, хусусий мулқдорлик утоворликни эгаллаган бўлса, сиёсий жараёнда нодавлат мақомига эга бўлган жамоат ташкилотларининг пайдо бўлишини кўришимиз мумкин.

⁸ Миллий истиљол ђояси: Къргазмали воситалар. - Т.: «Маънавият», 2001, - 3 бет.

⁹ Миллий истиљол ђояси: Къргазмали воситалар. - Т.: «Маънавият», 2001, - 429 бет.

¹⁰ Каримов И.А. Ўзбекистоннинг 16 йиллик мустақил тараққиёт йўли. Халқ сўзи. 2007 йил 31 август.-1бет.

Мамлакатимиз тараққиётининг бутунги босқичида нодавлат мақомига эга бўлган жамоат ташкилотлари фаолиятини янада такомиллаштириши, уларнинг самарадорлигини оширишни, жамият ҳаётида мавқеининг муттасил ошиб бориши лозимлигини тақозо қилмоқда. Чунки, бу жамоат ташкилотлари ва улар билан боғлиқ бўлган тизилмалар биз қураётган демократик, фуқаролик жамиятиning устувор асосларини ташкил қиласди.

Шу боисдан Президентимиз, Парламентимиз ва Ҳукуматимиз мустақилликнинг биринчи кунларидан бошлаб фуқароларнинг ижтимоий-сиёсий фаоллиги ва ташаббускорлигини оширишда, уларнинг кенг кўламли ислоҳотлардаги иштирокини таъминлашда муҳим аҳамиятга эга бўлган жамоат ташкилотлари фаолиятини қўллаб-қувватлаш, такомиллаштириш ва ривожлантиришга, уларнинг фаолиятини тартибга солувчи ва кафолатловчи қонунлар ва меъёрий хужжатларни ишлаб чиқишга катта аҳамият бериб келмоқда.

Бу масала илк бор Бош қомусимиз – Конститутциямизда ўз ифодасини топган. Унинг XIII бобида «Жамоат бирлашмалари» тўғрисида гап юритилади. Унинг 56-62 моддалари бевосита ана шу бирлашмалар таркиби, турлари, кафолатлари каби масалаларга бағишлиланган. Сўнгра бу масала «Фуқаролик кодекси»да қайт этилди. Шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жамоат бирлашмалари тўғрисида», «Сиёсий партиялар тўғрисида», «Нодавлат нотижорат ташкилотлари тўғрисида», «Касаба уюшмалари, уларнинг хуқуклари ва фаолиятининг асослари ҳакида» «Фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари тўғрисида» каби қонунлари ҳам қабул қилинди. Буларнинг ҳаммаси мамлакатимизда жамоат бирлашмаларининг, нодавлат ва нотижорат ташкилотларининг эркин ва фаол ҳаракат қилишлари учун тўла хуқуқий-ижтимоий асос бўлиб ҳисобланади.

Мазкур қонунларда нодавлат ташкилотларининг фаолиятини такомиллаштиришга қаратилган қоида ва меъёрлар ўз аксини топди. Булардан ташқари, жамиятни ислоҳ қилишда нодавлат ижтимоий бирлашма ва жамғармаларни ташкил қилиш, уларнинг фаолиятини тартибга солиш ва ролини ошириш бўйича ҳам Президентимизнинг ўнлаб фармонлари, Вазирлар Маҳкамасининг қатор қарорлари қабул қилинди. Бу фармон ва қарорларда ушбу бирлашмаларни давлат томонидан қўллаб-қувватлаш, турли имтиёзлар бериш, айниқса солиқ тўловларидан маълум муддатга озод қилиш, моддий-техника базасини мустаҳкамлаш, уларнинг самарали фаолияти учун тегишли шарт-шароитлар яратиб бериш масалалари ўз ифодасини топган. Бир сўз билан айтганда, кучли жамиятнинг шаклланиши учун тегишли меъёрий хужжатлар асосида унинг таркибий тузилиши вужудга келди. Эндиғи вазифа демократик ўзгаришлар ва фуқаролик жамиятини барпо этишда шу нодавлат ташкилотларининг жамиятни бошқаришдаги ролини оширишдан иборатdir.

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримовнинг 2007 йил 12 февралда Вазирлар Маҳкамасининг 2006 йилнинг натижалари ва 2007 йилнинг асосий устувор вазифаларини белгилаш бўйича ўтказилган мажлисида сўзлаган нутқида мамлакатимизда демократик ўзгаришларни

янада чуқурлаштириш ва фуқаролик жамияти асосларини шакллантиришнинг асосий йўналишларини кўрсатиб берди. Бу йўналишлардан асосий мақсад ислоҳатларни амалга ошириш бўйича қилинаётган ҳаракатларимизни мазмунан янги босқичга кўтариш, миқдорий кўрсаткичлардан сифат кўрсаткичларига ўтиш, халқимизнинг фаровонлигини ошириш билан боғлиқ бўлган орзу-истакларимиз ва белгиланган тадбирларимизни амалга оширишдан иборатdir.

Мамлакатимиз Президенти мустақилликнинг биринчи кунларидан бошлаб ҳаётимизни янгилашнинг устувор йўналишлари кўрсатиб бериб, уларни амалга ошириш механизмларини ҳам бирданига ишлаб чиқиб келмоқда. Улардан бири «фуқаролик жамиятини шакллантиришнинг муҳим шарти бўлиб, бу жамият ҳаётида нодавлат ва жамоат ташкилотларининг ўрни ва аҳамиятини кескин кучайтиришдан иборатdir». Бу йўналишни бошқача қилиб айтганда: бу – «Кучли давлатдан кучли жамият сари» деган тамойилни амалда ҳаётга жорий этиш демакdir.

Бу борада қилинаётган ишларнинг кўлами кенг. Аммо ҳар бир ижтимоий жараён бир кунда, бир йилда ёки жуда қисқа вақтда битта қонун ёки фармон билан ўзгариб қолмайди. Бу – жуда мураккаб ва қийин жараёнки, унга ўтиш учун маълум вақт ва изчиллик билан олиб бориладиган нозик сиёsatни талаб қиласди. Энг муҳими бу жараён кишилар онгини, тафаккурини ўзгартиришни талаб қиласди. Бу эса жуда қийин ва мураккаб жараёндир.

Бу борада Юрбошимиз бундан ўн йиллар олдин, яъни 1998 йилда «Тафаккур» журнали бош муҳаррири билан бўлган сухбатда «...биз фуқаролик жамияти қуришни ўз олдимизга мақсад қилиб қўйганмиз. Бу соҳада дастлабки, аммо муҳим қадам қўйилди. Ишончим комилки, вақти соати келиб, бугунги ўтиш даври учун зарур бўлган кучли давлат функциялари ва аломатлари аста-секинлик билан тадрижий равишда кучли жамият зиммасига ўтилади.»

Фуқаролик жамиятининг асосий бўғинларидан бири ўз-ўзини бошқаришга асосланган маҳалла фуқаролар йигинларидир. Жамиятни бошқаришнинг биргина шу бўғини ҳам кундан-кунга, йилдан-йилга такомиллашиб бормоқда. Бугунги кунда ҳам маҳаллий ҳокимиятнинг кўпчилик функциялари босқичма-босқич маҳаллаларга берилмоқда.

Маҳаллани ташкил қилиш, унинг моддий техник базасини яратиш ва фаолиятини тартибга солиш ва кафолатлаш мақсадида 1992 йил 12 сентябрда Президентнинг «Республика маҳалла хайрия жамғармасини ташкил этиш тўғрисида», шу йилнинг 8 октябрида «Республика «Маҳалла» хайрия жамғармасига маблағ ажратиш тўғрисида» Фармонлари эълон қилинган эди. Шунга асосан шу йилнинг 17 октябрида Вазирлар Маҳкамасининг «Республика «Маҳалла» хайрия жамғармаси фаолиятини ташкил этиш масалалари тўғрисида» қарори қабул қилинди. 1999 йил 14 апрелда Олий Мажлисда «Фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари тўғрисида» қонуни қабул қилинди. Худди шундай бошқа ижтимоий ташкилотларга ҳам тегишли Фармон, Конун ва Қарорлар қабул қилинди, уларнинг ҳам фаолияти давлат томонидан кафолатланган ва тартибга солинган.

Кўриниб турибдики, фуқаролик жамиятини тартибга солувчи қонуний пойдевор бундан ўн йиллар олдин яратилган эди. Ўша пайитлардаги айрим тадбирлар ҳаётимиизда бутунлай янгилик бўлган бўлса, бугунги кунга келиб улар қундалик ҳаёт тарзимизга айланиб қолди. Ҳозирги кунда маҳалла институти тўлиқ шаклланиб, унинг амалий тизими вужудга келди. Ҳозир мамлакатимизда юзлаб нодавлат уюшмалар қатоида маҳалла институти ҳам фаолият кўрсатмоқдаки, улар асосан ўзини-ўзи бошқариш тамойилига асослангандир.

Жамоат ташкилотларига нафақат ўзини ўзи бошқариш масъулияти, балки шулар орқали жамоатчиликнинг давлат ҳокимият органлари фаолиятини ҳам назорат қилишни таъминлашдек масъулиятли вазифа юклатилган. Бу борада Юртбошимиз Олий Мажлиснинг тўққизинчи сессиясида (2002 йил 29 август) қўйидагиларни таъкидлайди: “Қонунлар ижросини таъминлаш, мамлакатда қабул қилинган ва амалда бўлган меъёрий Пужжатларни Պаётга жорий қилишда давлат Պокимият органлари фаолияти устидан жамоатчилик назоратини кучайтириш мұғим ағамият касб этади. Биз “Адолат - қонун устуворлигига” деган Պаёттий тамойилга қатъий амал қилиб яшшимиз зарур. Биз учун бундан бошқа йўл йўқ”.

Кўриниб турибдики, демократик фуқаролик жамияти ва қонуний давлат қуришнинг Պам асосий омили, Պаракатлантирувчи кучи бу жамоат ташкилотлари ва жамоатчиликдир. Зеро, улар зиммасига қонун устуворлигини таъминлашдек буюк вазифа Պам юклатилган. Демократия бу халқ Պокимияти. Биз эса қураётган жамият фуқаролик жамияти. Бу айнан, демократиянинг ўзи-ку. Мен, масалан, мағаллада яшайман. Менинг қандай яшашим, хотиржамлигим, яхшиликларим, марака удумларим Պамма-Պаммасига мағалла бош-қош, гувоּ. Мен мағалладошларим билан қандай муносабатдаман, болаларимнинг одоб-ахлоқи қандай, буларнинг Պаммаси мағалла кўз ўнгига намоён. Хуллас менинг уйимнинг деворини кимдир келиб оқлаб ёки кўчамни ободонлаштириб бермайди. Агар марака қилсан кимдир келиб ўтказиб Պам бермайди. Булар Պам шу мағаллада Պал бўлади. Мен сайлаган мағалла фаоллари, мағалладошларим (қишлоқдошларим) Պамма-Պаммасини бошқаради. Ана шу жараённи ўзи Պам фуқароларнинг ўзини-ўзи бошқаришнинг бир кўринишидир. Бизда “Узокдаги қариндошдан на фойда, яқиндаги қўшиндан қолма”, деган мақол бежиз пайдо бўлмаган бўлса керак. Бу тадбирларнинг Պаммаси бизга одатий Պол бўлиб қолган. Эндиликда буларнинг Պаммаси аста секинлик билан қонун орқали тартибга солинмоқда.

Аммо тан олишимиз керақ, қабул қилинган, нодавлат ташкилотлари фаолиятини тартибга солувчи кўп қонунларимиз Պозирги пайтда тўлиқ ишламаяпти. Сабаби, биз олдинги жамиятда фақат буйруқ бўйича ишлашга кўнишиб, ўрганиб қолган эдик. Энди қонунга амал қилиб яшаш замони келди. Бу эса бизга одатий Պолга айланган эмас. Қонунга амал қилишни ҳам кимдир талаб қилиш керакдек, гуё. Фуқаролик жамиятида ундай бўлмайди. Ҳар бир фуқаро энг авволо, ўзини ва барча фуқароларни ўzlари бошқаради. Ҳар бир

фуқаро бир вақтнинг ўзида ҳам бошқарувчи ва ҳам бошқарувчи субъект сифатида намоён бўлмоғи лозим. Бу жараён ўз ўзидан амалга ошиб қолмайди, албатта. Бунинг учун ҳар бир фуқаро қонунни билиши ва унга амал қилиш кўникмасига эга бўлиши лозим.

Энди одамлар онгига қонунни сингдериши даври келди. Бунинг, бизнинг фикримизча, учта босқичи мавжуд: қонунга мажбурий бўйсундириш, уни одатга айлантириш ва шу орқали инсонларда инстинкт, яъни табиий Պолатга айлантириш туйғусини уйғотишdir. Биз эрталаб албатта юзимизни ювамиз, биринчи кўришган кишилар билан саломлашамиз. Буларнинг бари биздаги шаклланган табиий Պолат. Қонунларга итоат қилиш Պам худди шундай Պолатга айлансангина биз Պақиқий демократияга эришамиз. Шунда биз ютуқни-ютуқ, камчиликни-камчилик, хатони-хато, жиноятни-жиноят деб баралла тўғри айтадиган бўламиз. Фикр, тафаккур мутелигидан қутулиб, эркин фикрлайдиган, эркин гапирадиган Պолатга келамиз.

Бироқ, шуни инобатга олиш лозимки, демократия ўз бошимчалик эмас. Демократия, қонун устуворлиги ва маънавият бир-бири билан ажралмас эгизак тушунчалардир. Պар қандай гапни қонунга итоат қилган Պолда гапириш, инсон шаънига тегмаслик лозим. Бу эса Պар бир инсондан кучли маънавиятни талаб қиласди. Қонунни билмаган одам эса, унга итоат қилишни ҳам билмайди. Демак, ҳар бир инсон қонунни билиши, унга амал қилиши ва маънавиятли бўлиши лозим экан. Шундагина, биз таъкидламоқчи бўлган, демократия тантана қиласди.

Фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органларидан бири ва энг асосийси бўлган мағалла, қишлоқ ва шағарча фуқаролар йиғинлари Պозирги кунда жамиятни бошқарадиган қуи бўғин сифатида шаклланмоқда. Бу органларга давлатнинг бошқарувдаги вазифалари босқичма-босқич берилмоқда. Масалан, мағаллаларга, биринчи ташкил қилинган пайтда, асосан мағаллада ўтказиладиган тадбирлар, тўй-маросимларни ташкилий равища ўтказиш вазифаси юклатилган эди. Аста секинлик билан ағолининг тарихан таркиб топган удум ва анъаналарини авайлаб-асраб, уларни бойитишга Պар томонлама кўмаклашиш, кам таъминланган оилалар, ногиронлар, етим ва ёлғиз қолган қарияларга меғр-шафқат, моддий ва маънавий ёрдам кўрсатиш вазифаси юклатилди.

Кейинчалик уларга ўз Պудудидаги турли мулк шаклига эга бўлган корхоналарни Պудудни ободонлаштиришга сафарбар қилиш, ўзини ўзи бошқариш тамойили асосида мағалладаги кам таъминланган ночор оилаларни қўллаб-куватлаш, барча тадбирларга рағбарлик қилиш, давлатнинг моддий ёрдамга ажратилган маблағини ағолига мустақил равища тақсимлаш каби бирқанча ижтимоий-иқтисодий вазифалар ҳам юклатилди. Мухтасар қилиб айтадиган бўлсак, давлатнинг айрим вазифалари аста-секинлик билан мағаллалар ихтиёрига берилмоқда. Булардан энг муғими давлатнинг назорат функциясининг мағаллаларга берилиши жуда катта воқеликка айланмоқда. 2007 йилдан бошлаб уларга коммунал сиёсатни ҳам топшириб қўйди. Бу жуда катта масъулият. Бирорта демократик

тарақкий этган мамлакатларда бундай таркибий тузулма йўқ ва жамиятни бошқаришнинг Йам бундай шакли тажрибада синалган эмас.

Юртбошимиз таъкидлаганидек “...биз жамоатчилик назоратини, давлат фаолияти, шу жумладан, унинг куч ишлатувчи тизилмалари фаолияти устидан Йам жамият назоратини Йар томонлама кучайтиришга алоғида эътибор қаратишимиш лозим”. Кўриниб турибиди аЙолининг ўзини ўзи бошқариш органлари олдида Йали жуда кўп вазифалар турибди. Пировардида, маҳалла бошқариладиган субъектдан бошқарадиган ва назорат қиласидиган, аЙолининг ўзини-ўзи бошқариш органига айланади. Бу жараённинг бир қисмига эришилди ҳам.

Давлат бошқаруви, мустақилликнинг биринчи йилларида, асосан марказлашган юқори давлат бошқаруви тамойилга асосланган эди. Бу ўтиш даврида объектив зарурият. Бироқ, Йаётимизда эркинлаштириш жараённинг аста-секинлик билан амалга оширилиши, юқори давлат бошқаруви идоралари вазифаларини давлат Йокимиятининг қуий тузилмаларига ўтказишга, қуий бўғиндан нодавлат ташкилотларига берилишига эришилаётганлиги бу борадаги тутган йўлимизнинг нечоғлиқ тўғри эканлигининг исботидир. Бу борада мамлакатимиз Президенти бундан ўн йиллар муқаддам “... марказий ва юқори давлат бошқарув идоралари вазифаларини давлат Йокимиятининг қуий тузилмаларига, фуқароларнинг ўзини-ўзи бошқариш органларига босқичма-босқич ўтказа боришини таъминлашдир”, деб таъкидлаган эди. Бунга ҳозирги кунда эришиб бораётганлигимизни кўришимиз мумкин.

Позир мағалла Йудудида мактаб мавжуд. У халқ таълими бўлимига қарайди. Шу маҳаллада, бир қанча корхоналар Йам фаолият кўрсатади. Аммо улар марказга (республика ёки вилоят) жойлашган концерн, уюшма ёки компанияларга қарашли. Бирортаси Йам мағалла билан Позирча “Писоб-китоб” қилишмайди. Келажакда булар фаолиятининг Йам умумий назорати мағалла, қишлоқ ёки шағарча фуқоролар йишинлари ўтиши лозим. Бу менинг тавсиям эмас, балки келажакнинг талаби шу.

Фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш тизими аста-секинлик билан такомиллашиб боришини тақозо қиласиди. Булардан бири уларнинг молиявий таъминоти масаласидир.

Ҳозирги кунда бошқарув тизими тубдан ўзгарди. Эндиликда давлат бошқаруви Президент зиммасига юклатилган, вилоятлар ва туманларда ҳокимлар, қишлоқ, шағарча ва маҳаллаларда ўзини-ўзи бошқариш тамойилиги асосланган фуқоролар йийинлари бошқарадилар. Агар шу буғунларнинг молиявий жиҳатдан таъминотини қарайдиган бўлсак давлат миқёсида давлат бюджети мавжуд, вилоят ва туман миқёсида эса маҳаллий, яъни вилоят, туман бюджетлари мавжуд. Аммо қишлоқ, шағарча ва маҳалла фуқоролар йиғинлари ўз бюджетига эга эмас. Улар ҳозирги пайтда факат давлат бюджетидан кам таъминланган оиласаларга ажратилган нафақани холисона, одилона тақсимлаш билан шуғулланмоқдалар. Уларнинг айримларида хайрия сифатида тўпланган маблағлар ҳам мавжуд. Лекин, факат айримларидагина холос.

Келгусида, фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш соҳаси такомиллашиши билан, қишлоқ, шаҳарча ва маҳалла фуқаролар йиғинларида ҳам ўзларининг бюджетини ташкил қилиш мақсадга мувофиқ, деб ўйлаймиз.

Ҳозирги кунда Республика ва маҳаллий бюджет маблағлари асосан турли солиқлар эвазига шаклланмоқда. Олдин улар давлат (вилоят, туман) миқёсида тўпланиб кейин маҳаллаларга кам таъминланган оилаларга тўланадиган нафақа тарзида тақсимланади. Бу анча мураккаб жараён. Шу учун уни қулай қилиш ва соддалаштириш мақсадида бошқарувнинг шу қуи бўғинида ҳам ўз бюджетига эга бўлиши мақсадга мувофиқ деб ҳисоблаймиз.

Биз ҳар бир маҳаллада фаолият кўрсатаётган шахсий тадбиркорлар тўлайдиган солиқлар ва бошқа тўловларни маҳалла бюджетига тўласа мақсадга мувофиқ, деб ҳисоблаймиз. Унда маҳалла бюджетининг даромад қисми шаклланади. Маҳалла фуқаролар йиғинлари ана шу бюджет ҳисобидан маҳаллада кам таъминланган оилаларга нафақалар беради, маҳаллани ободонлаштириш учун сарф қиласди. Ана шундай ҳолатда маҳаллалар маблағни давлат бюджетидан олмасдан, балки бир қисмини давлат бюджетига ўтказиб туради.

Мамлакатимиз Президенти фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органларига давлатнинг кўп функцияларини босқичма-босқич бериб борилади, деб бежиз айтмаган. Агрда маҳаллаларнинг ҳам ўзлари ўз бюджетларига эга бўлсалар ҳақиқатда кучли давлатнинг барча бошқариш бўғинлари давлат ҳам, маҳаллий ҳокимиятлар ҳам, маҳаллалар ҳам иқтисодий жиҳатдан қудратли ва кучли бўлади. Энг муҳими оилаларнинг моддий фаровонлиги ошади, аҳолининг турмуш даражаси кўтарилади.